

رکاب زن آرمان ها

درباره حافظ صادقی گرجان، دوچرخه سوار اردبیلی که برای رساندن پیام های صلح طلبانه نزدیک به ۱۰ هزار کیلومتر از جاده های ایران را پیمود

میرعم شیعۀ اجداد آرام جای خودش را به خیابان های مشهد می دهد. آخرین کیلومترهای سفرش را راکب می زند. این سفر در جایی تمام می شود که او به عنوان دوستش دارد، در تمام مضاعف. مشهد تهران تا مشهد در راکب زد. ۲۰۰ کیلومتر راه کمی نیست. تصور کنید یک نفر این فاصله را تنها با نیروی پاهاش طی کند. هر سربالایی بخشی از تاونش را می گیرد و هر سربازی فرصتی برای نفس تازه کردن است. باد مخالف می تواند ساعت ها به زمان سفر اضافه کند و گاهی چند کیلومتر آخر، دشوارتر از تمام مسیری می شود که پشت سرمی گذارد. مهر ۱۴۵۵ است. به پایان هشتمین مرحله از سفرهای دو چرخه سواری خود نزدیک می شود، سفرهایی که یکی از نزدیکان به دو سال او را از شمال غرب ایران به جنوبی ترین جاده های کشور و از شهرهای مرکزی به شرق رسانده اند. جموع مسیرهای پیموه شده و اسانه هزاره ۸۰ کیلومتری رسد. پیوندش با امام رضا را می توان در انتخاب مقصد و شعارهای سفرهایش دید. او خودش را «سرباز امام رضا» معرفی کرده و عبارت «تا پای جان برای ایران امام رضا» را برگزیده است. مشهد برای چنین مسافرهایی نقطه شهری در انتهای یک جاده نیست. مسافرانی است که بارها به آن باز می گردند. حالا مسیر تهران تا مشهد هم به پایان می رسد. قرار است چرخ هایی که روزها روی آسفالت حرکت کرده اند، جایی نزدیک حرم از حرکت بایستند. برای کسی که راکب زنی را وسیله ای برای بیان و تعاریف انتخاب کرده است، همین ایستادن، پایان سفر است.

در جاده های ایران

حافظ صادقی گرجان اهل اردبیل است. ۴۸ سال دارد. بازنشسته سازمان صدا و سیماست. مسافریاتش از سال ۱۳۴۲ آغاز گرد. تصمیم می‌گیرد مسیریهای مختلف ایران را در چند مرحله پیماید. برخلاف دو نفره سوارانی که برای ثبت رکورد سرعت یا حضور در مسابقات حرفه‌ای تلاش می‌کنند، او از همان ابتدا موضوعی مشخص برای مسافریاتش در نظر می‌گیرد: «حمایت از مردم غزه و لبنان». گرامیداشت جان با خانگان جنگ، نخستین انتقال پیام‌هایی که به آن‌ها بار دارد. نخستین مرحله را از مشهد آغاز می‌کند. دو چرخه‌اش را به سمت اردبیل می‌زند و پس از طی مسیری طولانی به زادگاهش می‌رسد. سفر بعدی، جغرافیای متفاوتی دارد. این بار از یادمان شهدای شلمچه به سوی بندرعباس حرکت می‌کند. جاده‌هایی که در سفر نخست او را به شمال غرب می‌رساندند، جای خود را به مسیرهای جنوب کشور می‌دهند. این مرحله، پیامی پس با نام خلیج فارس و جزایر سه‌ای پیوند می‌خورد. دو چرخه‌اش، وسیله ثابت اوست. اما هر مقصد معنایی متفاوت پیدا می‌کند. یکی از طولانی‌ترین برنامه‌هایش در بهار ۱۴۰۴ شکل می‌گیرد: سفری از اردبیل تا قم، مسافت آن حدود ۲ هزار کیلومتر است. بستان‌ها همان سال، مسیر تازه‌ای را پیش می‌گیرد. این بار مقصد او کربلاست. سفرش از اردبیل آغاز می‌شود و با رسیدن به مرز مهران، حضور در مراسم اربعین ادامه پیدا می‌کند. به‌مهر ۱۴۰۴، خبر دیگری از صادقی منتشر می‌شود. دو چرخه پنجم سفرش را که از مشهد آغاز شد و به شهرهایی مانند تهران، قم و اصفهان گذشته

به یاد دبستانی‌ها

دو چرخه سواری در نگاه نخست فعالیتی فردی

اوقات شرعی مشہد

- اذان ظهر ۱۱:۱۷:۳۲ ● غروب آفتاب ۱۶:۵۷:۱۷ ● اذان مغرب ۱۷:۱۵:۴۰
● نیمه شب شرعی ۲۲:۳۵:۳۱ ● اذان صبح فردا ۰۴:۱۳:۴۶ ● طلوع آفتاب فردا ۰۵:۳۷:۴۷

تقویم تاریخ

امروز سالروز درگذشت **آیت الله هاشم مدرس قزوینی**، مجتهد شیعه و مدرس حوزه علمیه است که سال ۱۳۳۹ از دنیا رفت و در حرم مطهر امام رضا (ع) به خاک سپرده شد.

۲۲ مهر سالروز درگذشت **آیت الله محمد عبای خراسانی**، امام جمعه سابق مشهد و نماینده مردم مشهد در مجلس خبرگان رهبری است که سال ۱۳۸۳ بدروود حیات گفت.

امروز سالروز مفقود شدن **مهدي عميدي**، کوهنورد مشهدي معروف به پلنگ برفي، در کوه هاي فرانسه است که ۲۲ مهر ۱۳۹۱ در دل کوهستان آرام گرفت.

۲۲ مهر ۱۳۹۲، **رمضان اسدیپور**، معروف به کاپیتان حرم درگذشت، رمضان اسدیپور، خادم الرضا^(ع) مشهور بود به اینکه کارهای سخت حرم مطهر امام رضا^(ع) را انجام می داد.

ششمه

ماذنبان صابریان فی عَمَلِ قَوْمِ قَدْ تَعَرَّفُوا
زَعَاوَهَا بِأَصَرِّ فِي دِينِ الْمُسْلِمِ مِنَ الزُّنَانَةِ
حمله دو گرگ درنده در کله بی چوبان،
به اندازه ریاست طلبی در دین یک مسلمان زبان بار نیست!

حسین
نیکخوی نوروزی

کتابخوان

سرگشته روزگاری پَرگاروار دارم

گامی به راه و گامی در انتظار دارم سرگشته روزگاری پُرگاروار دارم

دل بسته ای امید ی در سنگلاخ گیتی زه به شکیب پویم، دل بی قرار دارم

یک عمر می زدم لاف از اختیار و اینک چون شمع، اشک و آهی بی اختیار دارم

گوا بر غم ببارد تا همنشین عشقم از غم چه باک دارم کاین غمگسار دارم

نبود روا که گیرم جا در حوضِ پستی سیلم که هستی خود از کوهسار دارم

سرشارم از جوانی هر چند پیر دهرم چون سرو در خزان نیز رنگ بهار دارم

از خاک پاک مشهد نقشی است بر جبینم شادم «امین» که از دوست، این یادگار دارم

[illegible]

مرحله در شیراز به پایان می‌رسد. اشعار این مرحله نیز اشاره‌ای مستقیم به ایران و امام رضا^ع دارد. مدتی بعد دوباره به مشهد ایزدی گردد اما این بار نه برای پایان دادن به سفر بلکه برای شروع و حمله مجدد. مقصد بعدی زاهدان است و موضوع انتخاب شده برای این مسیر، «حمایت از مهدیه استعدانی»^{۱۱}، شهروند ایزدی زندانی در فرانسه است. در دی ۱۴۰۴، صادق وارم مرحله دیگری شده است. حالا مسیر ذی تا کرمان را پیش می‌برد. خود وارم و می‌خواهد به مزار حاج شمس برسد. شعاری که برای این مرحله انتخاب کرده، ترکیبی از دو هیت مورد تأکید است: سربازان احرار رضوی^{۱۲} و سربازان و پیشاهنگ خدمت می‌کنند.

به یاد دبستانی‌ها

دو چرخه سواری در نگاه نخست فعالیتی فردی

الگوریتمی

برای دل‌های شکسته

نورسنده

برای ما آدم‌های معمولی، چند وقتی می‌شود. سفرها، پیش از آغاز با یک گفت‌وگو آغاز می‌شود. گفت‌وگو با یک ربات که عموماً همه چیز را درباره می‌داند. از اینکه چه کاری انجام می‌دهیم، چند درآمد داریم، چند سواد داریم، به چه چیزهایی علاقه داریم یا از چه چیزهایی بیزاریم. بعد تصمیم می‌گیریم برای چند روز یک مقصد مشخص را انتخاب و سفر کنیم. او می‌گوید از چه مسیری، با چه هزینه‌ای برای برویم بهتر است. رگستر، از هزینه سفر، از انتخاب هتل و مترو و چیز را برایمان آسان می‌کند. ما آدم معمولی‌ها، سعی در زندگی روزمره آن قدر عجین شده‌ایم. فروموشمان می‌شود تا پیش از آن، حضور از ما می‌تواند زندگی برمی‌آورد. ما عادات، از گنجونه کل می‌کرده‌ایم. پاسخ سؤالاتمان را از ما می‌گیریم. چند بار روی کاغذ برنامه یک سفر دو سه روزه و ششیم و آخرش جور دیگری سفر می‌کردیم و بارها. پسند ما می‌شود. ما این‌ها را می‌بینیم. معدود، بیشتر از سوادشان از مقوله هوش مصنوعی استفاده از سروکل زند با یک ربات فارسی نویسنده می‌دانند.

باید شبیه به خیلی از ما آدم های معمولی، در را به نسخه همگانی هوش مصنوعی بسته های مترو و تاکسی و رستوران های خوب را با آن بند. اما همه چیز با ورود به صحن های رضوی عی عجیب و غریب که در نسخه ها و کاربردهای داشت تا پاسخگوی تمام سؤالات ممکن باشد. آن داده ها و الگوریتم های مختلف تلاش می کرد و راهی برای کسی روشن کند، حالا در مقصدی را نگاه داشته و نرانی بای بدون استفاده می شد. جهان داده ها برای حل معادلات ساخته شده. موازات اعداد و ارقام دارد که تنها با یک

ک سلام بعض آلود کار می کند. درها با نگاه باز
ما را بشک های بی دری، با این همه، نخبه های
ن خواسته و آرزویشان خدای امام رضا^ع است،
نهانی برگشته اند، حتی در همین فضای روحانی
ای که سازبازهای باز کردن ریشه های بوسه
هایی که اگر حمایت شوند، دانش واقعی خود را
ادم ها صرف خواهند کرد. این شاید بهترین انگیزه
ی باشد که می خواهند حاصل سال ها دانش و
مرصه عمل به نمایش بگذارند. چیزی که می تواند
استاد و هوش بشری باشد؛ هوشی که مسیر خود
ن آغاز می کند اما در نهایت بار به قلب آدم ها